

Bierzmowanie bramą do dojrzałości chrześcijańskiej

ks. Andrzej Szaraj

Istnieje powszechne przekonanie, że młodzież po bierzmowaniu rozstaje się ze wspólnotą Kościoła. Młodzież uznają, iż Kościół nie jest im już do niczego potrzebny... Nic bardziej mylnego...

Czym jest bierzmowanie?

Sakrament bierzmowania to jeden z trzech, po chrzcie i eucharystii, sakramentów wprowadzających w dojrzałą wiarę. Określane są one inaczej jako: wtajemniczenie chrześcijańskie, bądź inicjacja chrześcijańska. Razem stanowią fundament życia chrześcijańskiego. Znamy doskonale sens i wymowę dwóch pierwszych sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego: chrztu i eucharystii. Odnieść można jednak wrażenie, że bierzmowanie to sakrament wciąż niedoceniany. Nie towarzyszą mu takie same przeżycia jak chociażby przed Pierwszą Komunią Świętą. W przeciwieństwie też do chrztu, który udzielany jest najczęściej niemowlętom, bierzmowanie sprawowane jest wobec osób w pełni świadomych, to jednak zdawać by się mogło, że szybko popada ono w zapomnienie i nie odgrywa większego znaczenia w życiu chrześcijanina. Wystarczy przecież, byś drogi czytelniku, zadał sobie pytanie: Kiedy konkretnie było moje bierzmowanie lub kto mi go udzielił?

Idę do bierzmowania, bo wszyscy idą

Jeśli ktoś nie ma większego związku z Kościołem, może odnieść mylne wrażenie, że Kościół prześladowuje dzieci i młodzież już od ich lat młodzieńczych. A to katechizm pamięciowy musisz umieć, w kościele cię nie widzę... To złe wrażenie przekłada się również na samą młodzież. Zdam to wszystko, nauczę się, będę chodził ten rok do kościoła, zadowolę księdza i babcię, dam się wybierzmować i potem będę miał święty spokój... No, może kiedyś wrócę, jak będę chciał czy chciała ślub kościelny... Każdy sakrament przyjęty pod przymusem jest nieważny! Jeśli młody człowiek przygotowujący się do bierzmowania przyjmuje bierną postawę – w stylu: jak już tak bardzo wam zależy kochani rodzice i wielbny katecheto, to dam się wybierzmować – w rezultacie jego zwracanie sobie głowy Panem Bogiem, nie ma sensu. By dobrze przygotować się do tego sakramentu, trzeba przyjąć postawę całkowicie odwrotną: **Jeśli nie mam nic do zaoferowania, to nici**

z bierzmowania! To nie mnie proboszcz, katecheta, wspólnota parafialna ma coś dać za to, że idę do bierzmowania, ale to ja, jako kandydat muszę dać coś od siebie, by móc owocnie żyć we wspólnocie Kościoła. Jeśli młody człowiek poczuje się w Kościele potrzebny, jeśli odkryje w sobie sposób życia w Komunii z Bogiem i Kościołem, dopiero wtedy może iść do bierzmowania. By tak się jednak stało, potrzeba czasu. Ktoś pięknie śpiewa? Może zaśpiewa psalm... Ktoś ma dobrą dykcję? Zostanie lektorem. Ktoś umie kierować grupą? Może prowadzić grupę parafialną... Wspólnota Kościoła przyjmie każdego, jeśli tylko człowiek będzie chciał dać coś z siebie.

Daję coś z siebie, bo stokroć więcej otrzymuję...

Podczas sakramentu bierzmowania kandydat otrzymuje energię Bożą. To określenie dobrze oddaje specyfikę daru Bożego udzielanego ludziom przez Boga w bierzmowaniu. Pamiętamy, że w chrzcie dziecko otrzymało życie Boże. Teraz w bierzmowaniu Bóg udziela mu darów koniecznych do tego, aby miało dosyć sił do zmagania się ze złem i prowadzenia godnego życia. A tym szczególnym prezentem jest dar Ducha Świętego. Jest to obietnica: będę z tobą, nie odstąpię od ciebie w tym życiu tu na ziemi i tym w niebie. Będę w twoim ciele i w twojej duszy, w twoich czynach i słowach. Nawet, jeśli zapomnisz

o mnie, ja będę przy tobie (Youcat nr 205).

Bierzmowanie to także umocnienie, udoskonalenie i pomnożenie w nas tych Bożych darów, które otrzymaliśmy na chrzcie świętym. A jest ich siedem. Sama już cyfra jest symboliczna. W siedmiu darach, którymi Duch Święty obdarza wierzących, Kościół widzi ich bogactwo i pełnię.

1. Dar Mądrości – jest jakby światłem, które otrzymuje człowiek w poznawaniu rzeczywistości. Ocenia on wszystko, szczególnie swoje życie, w świetle Bożym;
2. Dar Rozumu – uzdalnia do trafnego rozumienia prawd wiary i pojęcia Bożych tajemnic;
3. Dar Rady – wskazuje praktycznie, jak w poszczególnych wypadkach postąpić, aby to było zgodne z wolą Bożą;
4. Dar Męstwa – obdarza wytrzymałością wobec próby wiary;
5. Dar Umiejętności – pozwala rozemnać wartości: co pochodzi od Boga, co od złego, a co od nas samych;
6. Dar Pobożności – pomaga kochać Boga;
7. Dar bojaźni Bożej – jest pełną miłości obawą, że wciąż mało Go kochamy. Wymienione dary Ducha Świętego otrzymają bierzmowani, gdy biskup namaści ich czoło Krzyżmem Świętym i poprosi o Ducha Bożego (*Życie Boże* s. 220).

Dlaczego bierzmuje się młodzież

Wiek dzieci rozpoczynających formację do bierzmowania zbiega się z ważnymi przemianami w ich życiu biologicznym, emocjonalnym, społecznym i religijnym. Wzrasta w nich potrzeba samodzielności i niezależności. Ze względu na dużą zmienność uczuć, młodzież zaczyna przeżywać również wątpliwości religijne. W tym trudnym etapie życia młody człowiek nie może pozostać sam. Poszukuje on bratniej duszy, która go zrozumie i zaakceptuje. Kościół również w tym względzie odgrywa ważną rolę wychowawczą. Chce on bowiem towarzyszyć młodym, wsłuchując się w ich niepokoje i pragnienia. Przygotowanie do bierzmowania ma na celu wspomaganie młodych w ich poszukiwaniach ideałów, szlachetnych wartości i autorytetów.

Formacja do bierzmowania odbywa się w szkole, ale przede wszystkim w parafii. Przygotowanie młodzieży do tego pięknego sakramentu trwa trzy lata. Poniżej, jako zwieńczenie tego artykułu publikujemy nowe wskazania dotyczące przygotowania do sakramentu bierzmowania, które zostały zatwierdzone przez polskich biskupów podczas 375. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski, odbywającego się w Warszawie 13 i 14 marca 2017r. (*źródło*: <http://niedziela.pl/arttykul/28122/KEP-bierzmowanie-najwcześniejszej-w-VIII>; *dostęp*: 12. 06. 2017):

1. Przygotowanie do bierzmowania ma składać się z trzech etapów: przygotowania dalszego, bliższego i bezpośredniego.
2. Przygotowanie dalsze ma odbywać się na etapie wczesnego dzieciństwa w rodzinie, następnie poprzez udział w lekcjach religii w szkole, a także w katechezie parafialnej, przygotowującej do sakramentów pokuty i pojednania oraz Eucharystii.
3. Ważnym etapem przygotowania bliższego jest udział w nauczaniu religii (katechezie szkolnej) oraz w katechezie parafialnej. Kandydat do bierzmowania powinien regularnie uczęszczać na lekcje religii w szkole lub w innym środowisku, w którym pobiera naukę, a także uczestniczyć w życiu Kościoła przez udział w niedzielnej i świątecznej Mszy św. oraz w nabożeństwach.
4. Przygotowanie bezpośrednie będą obejmowały dalszy udział w katechezie szkolnej i parafialnej poprzedzającej przyjęcie bierzmowania. Ten ostatni etap przygotowania bliższego powinien mieć jednak przede wszystkim charakter duchowy i polegać na udziale kandydata w systematycznych spotkaniach formacyjnych w parafii, celebracjach liturgicznych, a także rekolekcjach lub dniach skupienia.
5. Optymalnym czasem trwania przygotowania bliższego i bezpośredniego do bierzmowania są trzy lata (VI-VII-VIII klasa). Najwcześniejszy sakrament bierz-

mowania będzie można przyjąć na zakończenie klasy VIII. Powinny do niego przystępować osoby, które odznaczają się dojrzałością intelektualną, emocjonalną i religijną adekwatnie do swojego wieku oraz możliwości.

6. Miejscem przygotowania bliższego i bezpośredniego do sakramentu bierzmowania jest parafia zamieszkania, a nie parafia, na terenie której znajduje się szkoła. Na tym etapie rozwoju religijnego chodzi bowiem o włączenie kandydata w życie jego parafii.

7. Świadcami bierzmowania powinni być rodzice chrzestni, o ile w dalszym ciągu są wierzącymi i praktykującymi katolikami. Jeżeli nie jest to możliwe, świadkiem może być osoba, która już przyjęła wszystkie sakramenty inicjacji chrześcijańskiej, ukończyła 16. rok życia oraz jest wierzącym i praktykującym katolikiem.

